

ایده ای نوین در درمان عفونت‌های دستگاه تناسلی با هدف ارتقاء سلامت

جسمی زنان

حمیده چعفرزاده، ریحانه ایوان بقا، داود حسن زاده، محمدحسین سروش بروجنی، منیره سیاح

ملی، اصغر محمدپور اصل

کارشناس ارشد مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

jafarzadch_ob@yahoo.com

اولین همایش ملی سلامت شهر، تهران، مرکز همایش‌های رازی

واژینوز باکتریال نوعی عدم تعادل در اکوسیستم طبیعی واژن است که به علت رشد بیش از حد باکتری‌های بی‌هوازی و همراهی آنها با کاهش لاکتوباسیل‌ها بوجود می‌آید. واژینوز باکتریال خطر بیماری‌های التهابی لگن، عفونت‌های کاف واژن عتاقب هیستریکتومی، غیر طبیعی بودن سیتولوژی سرویکس و زایمان پره‌ترم را افزایش می‌دهد. امروزه سقاپمیت به آنتی بیوتیک، سبب افزایش علاقه به درمان‌های غیر آنتی بیوتیکی شده است. دو روش غیر آنتی بیوتیکی درمان واژینوز باکتریال عبارتند از: ۱- درمان‌های پروبیوتیکی: فراهم کردن باکتری‌ها به عنوان مکمل جهت اصلاح لاکتوباسیل در زنان ۲- اصلاح با درمان‌های اسیدی مانند ژل بافر. هدف: مطالعه حاضر با هدف مقایسه تأثیر شیاف واژینال لاکتوباسیلوس اسپدوفیلوس با قرص واژینال مترونیدازول در درمان واژینوز باکتریال انجام شد. مواد و روشها: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی تصادفی و دو سوکور بود که در مراکز درمانی سربایی عمومی و خصوصی دانشگاه علوم پزشکی تبریز در سال ۱۳۸۷ انجام شد. از تعداد ۳۰۰ بیمار ۳۰ بیمار به صورت تصادفی در دو گروه شیاف لاکتوباسیل و گروه قرص واژینال مترونیدازول قرار گرفتند. یافته‌ها: طبق یافته‌های این پژوهش میزان بهبود در گروه مترونیدازول ۱۰۰٪ و در گروه لاکتوباسیل ۷۵٪ مشخص شد ($p=0.017$). بحث و نتیجه گیری: با توجه به این مطالعه و روند درمان پروبیوتیکی واژینوز باکتریال که برای اولین بار در ایران انجام شد، امید است بر پایه نتایج این تحقیق و تأثیر پروبیوتیک‌ها بر بهبودی بیماری و کاهش عوارض مکرر، مطالعات وسیع‌تری صورت پذیرد تا این روش درمان جایگزین درمان با آنتی بیوتیک‌ها گردد.

کلید واژه: واژینوز باکتریال، شیاف واژینال لاکتوباسیل، قرص واژینال مترونیدازول

السان و حیوانات خانگی: چالش سلامت در عصر جدید

پژوهشی در خصوص ویژگی‌های دموگرافیک و سطح آگاهی صاحبان سگ مراجعه‌کننده به بیمارستان دامپای کوچک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران از مسائل بهداشتی

نگهداری حیوانات خانگی از دیرباز در جوامع مختلف مرسوم بوده است. با گسترش شهرنشینی، توسعه صنعتی و کاهش رشد جمعیت، توجه به نگهداری این حیوانات و به ویژه سگ بیشتر شده است. در ایران نیز این پدیده علیرغم شرایط فرهنگی خود، چشمگیر بوده و وجود بیمارهای متعددی که قابلیت انتقال از حیوان به انسان را دارند، لزوم توجه به آگاهی صاحبان سگ از مسائل بهداشتی را توجیه می‌کند. مطالعه حاضر به روش مقطعی (Cross-Sectional) از طریق مسأله‌سنجی یا ۱۵۷ نفر از صاحبان سگ مراجعه